

κατανεύσκατος εἰς ταῦτα καὶ τοῦ Κόντε τῆς Κερκίρας
καὶ παντὸς ἐπιπροσώπου καὶ μὲ πόδας καὶ μὲ χεῖρας,
ἐσμίκαν εἰς μίαν ποιμνὴν γὰρ τοῦ κράτους τὸ συμφέρον
οἱ χορτάτοι ριζοσπάται μετὰ τῶν φιλελευθέρων.

Ἡ Σκουφίνα τῆς Σερβίας ἀπὸ θράση ἔλη σφύζει
καὶ τὸν Πέτρο Καρσιγιώρη Βασιλέα τῆς ψηφίζει,
κί ἡ Σκουφίνα τῆς Ἑλλάδος μὲ βοῖν ὡς καταρράκτου
τὸν Δημήτριον τὸν Ράλλην
ἀνεκέρυζε καὶ πάλιν
Πρόεδρον καὶ τῆς Ἐκτάκτου.

Τί γὰρ γὰρ τὴν Κορδῶνα,
κί ἔχαίρετσα, βουβάλι,
μὲ τοῦ Πέτρου τὴν κορδῶνα
τὴν ρεπούμπλικα τοῦ Ράλλη.

Π. — Κότταζε τὸν Καρσιγιώρη πῶς ἐλαύν' ὑπερπράνω...
ζήτ' ὁ Βασιλεὺς τῶν Σέρβων, ζήτω κί ὁ ρεπούμπλικῶν.
Μὰ θεὸς σχωρέσει πάλι καὶ τὴν Δράγα τὴν κοκκῶνα,
ποῦγε πόθο τῆς κρυφῆ
νὰ καθίστη τὴν κορδῶνα

ἴσ' ὅτι χρυσὸ τῆς ἀδελφῆ,
κί εἶχε τὸν Ἀλέξανδρό τῆς ἀποκάτω ἴσ' ἡ γοῖτσα,
μὰ θεὸς σχωρέσει τώρα καὶ τὸν δόλο Λουγκεβίτσα,
ποῦθελε ζυλιαῖς καμπόσις ἀπ' ὅπως μὲ τὴ βίτσα.

Φ. — Ἀβακομοβίτς ὁ Σέρβος τοὺς νεκροὺς ἐξιλεῶν
τάγαθῃ ἐκαμοιράζει Συναγμάτων παλαιῶν.
Κί ὁ Κορδῶνιτς ὁ γέρος, θεηγῶρος Ἀββακούμ,
μὲς ἴσ' ὅτι στόμακα τῶν φίλων ρίχνει τὸ ροχάτ-λουκούμ.

Καὶ δικαίως ἐπληρώθη τῆς Ἑλλάδος ἡ Σκουφίνα
τῆς Ἐκτάκτου τὸν λουρέ
γὰρ καπνὸ καὶ γὰρ κερφῆ,
καὶ τὰ δάκτυλά τῆς τώρα ξερογλίφει σὺν ψύφινᾳ,
ἕως ὅτου νέαν λήξιν ὁ παπποῦλης νὰ σάλπισῃ
καὶ μὲ σκουπκὰ πέρα πέρα τὴν Σκουφίνα νὰ σκουπίσῃ.

Φώναζε, βρε Περικλέτο, ποῦ τὸ στέρο σου νὰ βγάλῃς...
ζήτ' ὁ Πέτρος Καρσιγιώρη, ζήτ' ὁ Πρόεδρος ὁ Ράλλης.
Σκοῦζε, χόρευε καὶ σκίρτα,
κί ἔλο στόλιζε μὲ μούρτα
τὸ ζυλένιο σου σπαθί,
ποῦ νὰ μὴ σοῦ βρακκαθῇ.

Φώναζε πρῶτ καὶ βράδου
γὰρ τὴν καθεμὰ Σκουφίνα,
ποῦνακί μέσα ἴσ' ἡ Ἀθίνα,
μὰ καὶ μὲς ἴσ' ὁ Βελιγραδί.

Τῆς Σερβίας ἡ Βουλῆ
τοὺς πολίτας συγκαλεῖ,
κί ἐν τῷ μέσῳ τῶν λιλιάπων
καὶ τῆς τίσος τρικυμίας
τοῦ λιοῦ πιστὸς θεράπων
τοῦ παρῆγει προνομίας.

Ἄλλ' ἐκείνη τοῦ Σταδίου τί καλὰ νὰ δώσῃ κί ἄλλᾳ,
ποῦ τὸ στρώνομα βραχὰ
τρώγοντας τὴν λευθερά
μὲ τῆς σούπκᾳ τὴν κουνάλα;

Ἄου ποῦ κί ἔου σταθῆς
τέτ ἄ τέτ ὁ ἄνταμωθῆς
μὲ τῆς ἑλευθερίας τῆ μοῦρη,
φιλελευθέρου γαιδούρι.

Νὰ καὶ στέκεται ἔμπροστά σου,
κί ποῦ πᾶς; σοῦ λέει, στάσου.
Κί ἔμπροστά τῆς σταματῶ
καὶ τὴν ὕψι τῆς κυτῶ,
ποῦ μὲ βίκα μετὰ τὴ γῆ,
καὶ σὲ σφάζω σὺν τραγί.

Ἐδῶ πέρα κί ἕνας κί ἄλλος σοῦ φυτρώνει γὰρ δυνάστης,
ἄκρος δημοκρατικῆς,
ἄκρος συντηρητικῆς,
μὰ κί εἰς ἄκρον ριζοσπάστης.

Ἔστ' οὐ Συναγμάτος τοὺς κήπους ἐλευθερίας σουλατσάω
κί ἔλο δρέπω τοὺς καρπούς του, Περικλέτο κατασερῆ,
ἴσ' ἡ Ρωσσία μόλις βλέπει ἀπὸ μακρὰ τὸν Τσάρο
κί ἔδω μπαίνεις ἴσ' ὁ Παλάτι καὶ μιλεις μὲ τὸν Τσαρῆ.

Π. — Τὸν θρίαμβον τοῦ Δέλτα μας σαλπίζω,
τὸ βῆμα τοῦ πιστῶς ἀκολουθῶ...
ἀνχωρεῖς κί ἔκει ποῦ πᾶς ἐλπίζω
ν' ἀνταμωθῆς μ' ἐκείνοιο ποῦ ποῦθ.

Κί ὅποταν τὸν Μπαγκιούζ ἀνταμωθῆς
καθε τροπολογία νὰ τὸ δώσης,
μὰ δῶσε καὶ ἴσ' ὁ Μπρόεδρον ἐπίσης
ὅλας τῆς σοβαρῆς τροποποιήσεως.

Κί ἐν τοὺς ἰθῆς μ' ἐκείνους ν' ἀπορήσουν
ἴσ' ἡ τους μὲ παρκαλίκα νὰ δεγθῶν,
ἀλλῶς ἡ Μπαρκαμπένεσις ἡ ἀρίστη
κί οἱ Παππακτασίνοι ὅλα μὲ γιθοῦν.

Ἰπὲς τους πῶς ἔλα τὸ ζώση μακρὴ πεινά
καὶ θάλλου ἴσ' ἡ πρωτεύουσα μὲ Γυράδες
νὰ πέσουν ἴσ' ὁ Σταδίου τὴν Σκουφίνα
νὰ πάρον τῆς Ἐκτάκτου τοὺς παρδάδες.

Μὰ πῆς τους πρὸς τοὺς ἄλλους, ὅς μῆπορ,
πῶς πάλι τὸν ζυλένιο Φιλοῦλη
σκοπεύω μὲ μπισοῦκι νὰ τὸν δειρῶ,
κί ἔρεσε λοιπὸν, λυσσάριχο σκυλί.

Τὸ Κοντσέρτο τῆς Φίν-Λόιτνερ, ποῦ τὴν Πέμπτην ὁλ γενῆ,
ὡς ἂν ὄσας ἴσ' ἡ τέχνη, τὰς ἐρήμους ὁλ φανῆ.
Θάχῃ μέρος κί ἡ Φωκῆ, πούνακί τραγουδίστρια πρώτης,
καὶ ὁλ τρεῖς τῶν Μουσῶν καθε πόρος θιασώτης.

Χρυσικοπούλου μαγαζί μετὰ τῶν Ἀδελφῶν
μὲ πίστιν ἀδιάσειστον καὶ δοξῆν καὶ τιμῆν,
εἰσάγει νέον σύστημα τῆ μαλίστα σποῦν,
τὴν κατὰ δόσεις δηλαδὴ τελειῶν πληρωμῶν,
ποῦ λειτουργεῖ καὶ σὲ τρανὴ τῆς Ἑσπερίας μέρη
κί εἰς πᾶσαν κατωτάτω τῆ μαλίστα συμφέρει.
Ἄσ' ἡν ἀκούσκατες κί ἔμοι τοῦ ταπεινοῦ σας δούλου
γυναῖκες κί ἄνδρες σπεύσατε πρὸς τὸν Χρυσικοπούλου,
καὶ πάρετε καὶ δώσετε, πατεῖς μὲ καὶ πατῶ σε,
κί ἀνοίξετε κατὰστιχα τοῦ πάρε καὶ τοῦ δώσε.